

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 4.

Tolvte Sæssion.

3die Møde.

Torsdagen den 4de Decbr. Kl. 1.

(Forsfat).

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg troede ikke, at vi allerede den første Dag skulde komme ind paa disse store Spørgsmaal, jeg kan imidlertid for mit Vedkommende desangaaende aldeles henholde mig til mine Ytringer forrige Gang, vi vare sammen. (Tscherning: Ogsaa næstforrige Gang?) Ogsaa næstforrige Gang. Den ærede Rigsdagsmand kan gaae saalangt tilbage, som han vil, ogsaa til hvad jeg har udtalt som Folkethingsmand. Jeg negter ikke nogen Berettigelse; men Spørgsmaalet er, om Brugen af denne Ret vilde være Noget, som var ønskeligt, Noget, som var tilstedelig. Det er to ganske forskellige Ting. At der er en juridisk Ret ligeoverfor alle Summer i Finantsloven, er efter min Mening aldeles givet; thi kan man negte hele Finantsloven, kan man ogsaa negte enkelte Dele af den; jeg har kun sagt, at naar man negter visse Dele af den, maatte det for Regjeringen have samme Betydning, som om man negtede den hele, og at der i saa Fald vilde være en Conflict, som man maatte see at faae løst ved at gjøre Brug af de forfatningsmæssige Rettigheder. Det er jo iøvrigt ikke saa sjældent skeet, at der i Finantsloven er foretaget mindre betydelige Forandringer i Summer, som ere blevne bevilgede ved særlige Love, og jeg tror derfor ikke, at man kan opstille nogen bestemt afgjørende Theorie i denne Henseende.

Om der ogsaa gjordes en saadan Tilspøelse, som den ærede Rigsdagsmand antydede, til de forskellige Forslag, som her maatte komme ind, tror jeg ikke, at der derved vilde være noget meget Farligt; det staaer ibetmindste ikke for mig saaledes; men det Diemed, man dermed havde, vilde ikke opnaaes, forsaavidt det skulde gaae ud paa at gjøre Alting flydende og bevægeligt. Det ligger nemlig i mange finantsielle Bestemmelers Natur, enten de saa gives igjennem særlige Love eller i Finantsloven, at uagtet de i Formen kun gives for eet Aar, gives de dog i Virkelighed for en lang Række af Aar. Naar man f. Ex. igjennem Finantsloven har givet et Bønningstillæg, saa er det jo egentlig kun givet for et enkelt Aar, men det er dog en Selvfølge, og saaledes forstaaes det ogsaa af Alle, at Meningen ikke er, til næste Aar igjen at tage Bønningstillæget bort. Det er ogsaa altid anseet for nødvendigt, hvor det er Meningen, at tilspøie, at Bevillingen gives kun for et Aar. Jeg seer derfor ikke, at de finantsielle Bestemmelser, der gives i særlige Love, ville gjøres meget mere flydende; end de ere, ved at der tages et saadant Forbehold; men at det vil give et noget friere Raaderum, skal jeg villig indrømme.

Fallesen: Mine Herrer, det er kun en kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) udtalte med Hensyn til Tidsaanden. Han hittede, at den monumentale Tid var forbi, men det er ikke fuldkommen correct. Den monumentale Tid er forbi, hvor man ansaae